

— dyrektywę 2005/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. zmieniającą dyrektywę Rady 72/166/EWG, 84/5/EWG, 88/357/EWG i 90/232/EWG Rady oraz dyrektywę 2000/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych,

nie stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, które przewidują, że ubezpieczyciel wyłącza z zakresu umowy dobrowolnego ubezpieczenia pojazdu mechanicznego szkody spowodowane podczas prowadzenia tego pojazdu przez osobę znajdującą się pod wpływem alkoholu.

- 2) System obowiązkowego ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych ustanowiony przez dyrektywy 72/166, 84/5, 90/232, 2000/26 i 2005/14 nie stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, które nie nakazują ubezpieczycielowi niezwłocznego wypłacenia odszkodowania, na podstawie umowy dobrowolnego ubezpieczenia pojazdu mechanicznego, ubezpieczonemu poszkodowanemu w wyniku wypadku i dochodzenia od osoby odpowiedzialnej za spowodowanie wypadku zwrotu kwoty odszkodowania wypłaconej temu ubezpieczonemu, w przypadku kiedy ubezpieczenie nie pokrywa tego ryzyka ze względu na klauzulę wyłączającą.
- 3) Przepisy krajowe, zgodnie z którymi ubezpieczyciel wyłącza z zakresu umowy dobrowolnego ubezpieczenia pojazdu mechanicznego szkody spowodowane podczas prowadzenia tego pojazdu przez osobę znajdującą się pod wpływem alkoholu, stanowią ograniczenie zarówno swobody przedsiębiorczości, jak i swobody świadczenia usług. Do sądu krajowego należy zbadanie, w jakim stopniu ograniczenie to może zostać dopuszczone na zasadzie odstępstw wyraźnie przewidzianych w traktacie FUE, lub uzasadnione zgodnie z orzecznictwem Trybunału nadrzędnymi względami interesu ogólnego.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — KMB Europe BV przeciwko Hauptzollamt Duisburg

(Sprawa C-193/10) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Wspólna taryfa celna — Nomenklatura scalona — Klasyfikacja taryfowa — Odtwarzacz multimedialny MP3 — Pozycja 8521 — Urządzenia do rejestracji i odtwarzania obrazu i dźwięku)

(2011/C 63/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: KMB Europe BV

Strona pozwana: Hauptzollamt Duisburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. (Dz.U. L 301, s. 1) — Odtwarzacz MP3 (MP3 Media Player) — Urządzenie posiadające ograniczoną zdolność odtwarzania obrazów stałych i filmów wideo, a którego podstawową funkcją jest odtwarzanie dźwięku — Zaklasyfikowanie do pozycji 8519 („aparatura do rejestrowania lub odtwarzania dźwięku”) lub 8521 („aparaty do zapisu lub odtwarzania obrazu dźwięków dźwięku”) Nomenklatury scalonej

Sentencja

Pozycję 8521 Nomenklatury scalonej zamieszczonej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionej rozporządzeniem Komisji nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. należy interpretować w ten sposób, że wyłączone są z niej odtwarzacze multimedialne MP3 takie jak będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, w odniesieniu do których sąd krajowy stwierdza, iż podstawowa funkcja charakteryzująca łącznie te urządzenia polega na rejestracji i odtwarzaniu dźwięków.

(¹) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Postanowienie Trybunału z dnia 22 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo) — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL przeciwko Fazenda Pública

(Sprawa C-199/10) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Artykuły 56 WE i 58 WE — Opodatkowanie dywidendy — Pobranie u źródła — Krajowe ustawodawstwo podatkowe przewidujące zwolnienie dywidendy wypłacanej spółkom będącym rezydentami)

(2011/C 63/30)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Secilpar — Sociedade Unipessoal SL

Strona pozwana: Fazenda Pública